

ETT AV TIDSKRIFTENS VIKTIGARE SYFTEN är att vara ett forum för diskussion om arkitekturforskningens villkor och problemställningar. Vilka frågor bör forskningen inriktas mot? Vad är arkitekturforskning egentligen? Några av dessa frågor behandlas i ett flertal artiklar i *Tidskrift för arkitekturforskning* (nr 1 och 2, 1987). Där var det framför allt svenska forskare som skrev om arkitekturforskningen i Sverige. I nr 2 1992 belystes förhållandena i Norge, Danmark och Finland.

Det finns all anledning att fortsätta denna diskussion. Frågeställningarna och villkoren är naturligtvis i mycket de samma i de nordiska länderna men det finns också stora skillnader. Just dessa olikheter borde det vara viktigt att få korn på. Vi välkomnar därför även i fortsättningen artiklar och inlägg som diskuterar och debatterar detta ämne ur olika perspektiv. Vi hoppas också att Karl Christiansens inlägg i detta nummer skall ge upphov till debatt.

Det har hävdats att arkitekturforskningens huvuduppgift borde vara att bidra till förståelsen av relationen mellan arkitekturen och människan. En sådan målsättning skulle också kunna formuleras som att arkitekturforskningens egentliga syfte är att precisera och diskutera arkitekturens etiska och estetiska frågor, både när det gäller befintlig arkitektur och när det gäller tillblivelseprocessen. Arkitekturforskning och arkitekturkritik skulle då kunna betraktas som olika sidor av samma sak.

Arkitekturen är i viss mening alltid en offentlig angelägenhet och refererar alltid på ett eller annat sätt till samhälleliga ekonomiska och sociala förhållanden. Det offentliga eller publika samtalet om arkitekturen, särskilt arkitekturkritiken, har i det perspektivet en mycket viktig uppgift. Men detta samtal förs sporadiskt och i huvudsak inom facktidskrifter. Hur kan det komma sig?

Redan en yttlig jämförelse med andra områden, t. ex. bildkonst och litteratur, där en omfattande offentlig diskussion dagligen förs i dagstidningar, radio och television, utpekar en viktig skillnad. Inom

dessa områden utbildas kritiker vid de konst- och litteraturvetenskapliga institutionerna som en självklar del av den akademiska skolningen. Något motsvarande sker inte vid våra arkitekturskolor. Man kunde kanske förvänta sig att en mer omfattande forskarutbildning, som den som finns t. ex. vid de svenska arkitekturhögskolorna, skulle leda till att fler började bedriva arkitekturkritik i våra massmedia. Så har det emellertid inte blivit. Ett skäl är naturligtvis forskarutbildningens brist på systematisk träning i att tillämpa vetenskapligt vunna insikter i en mer journalistiskt utövad arkitekturkritik. Det finns stora likheter men också intressanta skillnader mellan att bedriva forskning och att bedriva arkitekturkritik. Dessa frågor vore lämpliga att utveckla i kommande nummer.

Denna tidskrift, som i första hand är en vetenskaplig tidskrift, kan inte och bör inte eftersträva att vara ett forum för det offentliga samtalet om arkitektur i allmänhet men den borde vara ett forum för diskussion om arkitekturkritikens metoder, teorier och utgångspunkter. Som ett led i en sådan strävan planerar vi ett temanummer om arkitekturkritik och arkitekturjournalistik till våren 1994. De som är intresserade av att delta i detta arbete uppmanas att redan nu anmäla sitt intresse till redaktionen.

redaktionen